

«Ὁ πανάγαθος Θεός τόν Σταυρόν μᾶς ἐχάρισεν...»

Του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού

Ὁ πανάγαθος Θεός τόν Σταυρόν μᾶς ἐχάρισεν. Μέ τόν Σταυρόν νά εὐλογοῦμεν καί τά Ἄχραντα Μυστήρια, μέ τόν Σταυρόν νά ἀνοίγωμεν καί τόν Παράδεισον, μέ τόν Σταυρόν νά κατακαίωμεν καί τούς δαίμονας. Πρῶτα ὅμως καί ἐμεῖς νά ἔχωμεν τό χέρι μας καθαρόν ἀπό ἁμαρτίες καί ἀμόλυντο. Καί τότε, ὡσάν κάνωμεν τόν σταυρόν, κατακαίεται ὁ διάβολος καί φεύγει. Εἶδέ καί εἴμασθε μεμολυσμένοι μέ ἁμαρτίες, δέν πιάνεται ὁ σταυρός ὅπου κάνομεν.

Ὅθεν ἀδελφοί μου, ἢ τρῶτε ἢ πίνετε κρασί ἢ νερόν ἢ περιπατεῖτε ἢ δουλεύετε νά μή σᾶς λείπει αὐτός ὁ λόγος ἀπό τό στόμα σας καί ὁ σταυρός ἀπό τό χέρι σας. Καί ἂν ἤμπορῆτε τό ἡμερόνυκτο νά κάμετε καί πενήντα καί ἑκατό κομποσχοίνια, καλόν καί ἅγιον εἶναι ἔργον. Καί νά προσεύχεσθε πάντοτε τήν αὐγήν καί τό βράδυ καί μάλιστα τό μεσονύκτιον ὅλον ὅπου εἶναι ἡσυχία.

Ακούσατε, Χριστιανοί μου, πῶς πρέπει νά γίνεται ὁ σταυρός καί τί σημαίνει. Μᾶς λέγει τό ἅγιον Εὐαγγέλιον πῶς ἡ ἅγια Τριάς, ὁ Θεός, δοξάζεται εἰς τόν οὐρανόν περισσότερο ἀπό τούς Ἀγγέλους.

Τί πρέπει νά κάμης καί ἐσύ; Σμίγεις τά τρία σου δάκτυλα μέ τό δεξιόν τό χέρι σου καί μήν ἤμπορώντας νά ἀνεβῆς εἰς τόν οὐρανόν νά προσκυνήσης, βάνεις τό χέρι σου εἰς τό κεφάλι σου, διατί τό κεφάλι σου εἶναι στρογγυλό καί φανερώνει τόν οὐρανόν καί λέγεις μέ τό στόμα: Καθώς ἐσεῖς οἱ Ἄγγελοι δοξάζετε τήν ἅγιαν Τριάδα εἰς τόν οὐρανόν ἔτσι καί ἐγώ ὡς δοῦλος ἀνάξιος δοξάζω καί προσκυνῶ τήν ἅγιαν Τριάδα. Καί καθώς αὐτά εἶναι τρία, εἶναι ξεχωριστά εἶναι καί μαζί, ἔτσι εἶναι καί ἡ ἅγια Τριάς, ὁ Θεός, τρία πρόσωπα καί ἕνας ὁ μόνος Θεός.

Κατεβάζεις τό χέρι σου ἀπό τό κεφάλι σου καί τό βάνεις εἰς τήν κοιλίαν σου καί λέγεις: Σέ προσκυνῶ καί σέ λατρεύω, Κύριέ μου, ὅτι κατεδέχθης καί ἐσαρκώθης εἰς τήν κοιλίαν τῆς Θεοτόκου διά τας ἁμαρτίας μας.

Τό βάζεις πάλιν εἰς τόν δεξιόν σου ὦμον καί λέγεις: Σέ παρακαλῶ, νά μέ συγχωρήσης καί νά μέ βάλῃς εἰς τά δεξιά Σου μέ τούς δικαίους. Βάνοντάς το πάλιν εἰς τόν ἀριστερόν ὦμον λέγεις: Σέ παρακαλῶ, Κύριέ μου, μή μέ βάλῃς εἰς τά ἀριστερά μέ τούς ἁμαρτωλούς.

Ἐπειτα κύπτοντας κάτω εἰς τήν γῆν: Σέ δοξάζω, Θεέ μου, Σέ προσκυνῶ καί Σέ λατρεύω, ὅτι, καθώς ἐβάλθηκες εἰς τόν τάφον, ἔτσι θά βαλθῶ καί ἐγώ.

Καί ὅταν σηκώνεσαι ὀρθός, φανερώνεις τήν Ἀνάστασιν καί λέγεις: Σέ δοξάζω, Κύριέ μου, Σέ προσκυνῶ καί Σέ λατρεύω, πῶς ἀναστήθης, ἀπό τούς νε κρούς διά νά μᾶς χαρίσης τήν ζωήν τήν αἰώνιον.

Αὐτό σημαίνει ὁ πανάγιος Σταυρός.

Πηγή: Ἱερά Μονή Αγίου Ιωάννου Καρέα.

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος (Καθηδρικός Ἱερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος)